

- (11) ifølge de kriterier, der er fastslået af Domstolen i dens dom af 25. juli 1991 i Factorame-sagen (*), omfatter begrebet etablering den faktiske udøvelse af en økonomisk aktivitet ved hjælp af en fast indretning i et ikke nærmere angivet tidsrum;
- (12) etableringen af et tv-spredningsforetagende kan fastslås på grundlag af en række praktiske kriterier, som f.eks. det sted, hvor tjenesteyderens hovedkontor er beliggende, det sted, hvor beslutningerne vedrørende programlægningspolitikken normalt træffes, det sted, hvor det program, der skal udsendes til offentligheden, redigeres og samles i sin endelige form, og det sted, hvor en betydelig del af det personale, der er nødvendigt for at udøve tv-spredningsvirksomheden, befinder sig;
- (13) formålet med at fastsætte en række praktiske kriterier er ved hjælp af en udtømmende procedure at kunne bestemme, at én og kun én medlemsstat har jurisdiktion over et tv-spredningsforetagende i forbindelse med tilvejebringelse af de tjenesteydelser, som direktivet vedrører; under hensyn til Domstolens retspraksis og for at undgå tilfælde, hvor der er et tomrum med hensyn til jurisdiktion, er det dog hensigtsmæssigt at lægge etableringskriteriet i den betydning, hvori det anvendes i artikel 52 ff. i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, til grund som det endelige kriterium for bestemmelsen af en medlemsstats jurisdiktion;
- (14) ifølge Domstolens faste retspraksis (?) bevarer en medlemsstat retten til at træffe foranstaltninger mod et tv-spredningsforetagende, der er etableret i en anden medlemsstat, men hvis aktivitet udelukkende eller hovedsagelig er rettet mod førstnævnte medlemsstats territorium, såfremt etableringen har fundet sted med det formål at unddrage sig den lovgivning, som foretagendet ville være underlagt, hvis det var etableret på førstnævnte medlemsstats territorium;
- (15) i artikel F, stk. 2, i traktaten om Den Europæiske Union fastslås det, at Unionen respekterer de grundlæggende rettigheder, således som de garanteres ved den europæiske konvention til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder, som generelle principper for fællesskabsretten; alle foranstaltninger, som har til formål at begrænse modtagelsen og/eller at suspendere retransmissionen af fjernsynsudsendelser, og som træffes i medfør af artikel 2a i direktiv 89/552/EØF som ændret ved dette direktiv, skal være i overensstemmelse med disse principper;
- (16) det er nødvendigt at sikre en effektiv gennemførelse af direktiv 89/552/EØF som ændret ved dette direktiv inden for hele Fællesskabet for at opretholde en fri og fair konkurrence mellem foretagender inden for samme sektor;
- (17) direkte berørte tredjeparter, herunder statsborgere i andre medlemsstater, skal kunne gøre deres rettigheder i henhold til national ret gældende ved domstolene eller over for andre myndigheder i den medlemsstat, der har jurisdiktion over en tv-spredningsorganisation, som ikke overholder de nationale bestemmelser, der følger af gennemførelsen af direktiv 89/552/EØF som ændret ved dette direktiv;
- (18) det er af afgørende betydning, at medlemsstaterne er i stand til at træffe foranstaltninger til at beskytte retten til information og sikre borgerne bred adgang til tv-dækning af begivenheder af væsentlig samfundsmæssig interesse — nationale eller ikke-nationale — såsom De Olympiske Lege og Europa- og Verdensmesterskaberne i fodbold; med henblik herpå har medlemsstaterne ret til i overensstemmelse med fællesskabsretten at fastsætte nærmere bestemmelser for, hvorledes tv-spredningsforetagender under deres jurisdiktion kan udøve deres eneret til at dække sådanne begivenheder;
- (19) det er nødvendigt at fastsætte fællesskabsbestemmelser for at undgå eventuel juridisk usikkerhed og fordrøjning af markedsvilkårene og for at forlige fri bevægelighed for tv-tjenester med behovet for at forhindre eventuel omgåelse af nationale foranstaltninger, der er truffet for at beskytte legitime almene interesser;
- (20) der bør i dette direktiv fastlægges bestemmelser for, hvorledes tv-spredningsforetagender kan udøve deres eventuelle eneret til begivenheder, der anses for at være af væsentlig samfundsmæssig interesse i en anden medlemsstat end den, hvis jurisdiktion tv-spredningsforetagendet hører under; for at undgå erhvervelse af rettigheder i spekulationsøjemed med henblik på at omgå nationale foranstaltninger er det nødvendigt, at disse bestemmelser finder anvendelse på aftaler, der er indgået efter offentliggørelsen af dette direktiv, og som vedrører begivenheder, der finder sted efter gennemførelsesdatoen; når aftaler, der er indgået før offentliggørelsen af dette direktiv, fornyes, betragtes de som nye aftaler;

(*) Sag C-221/89, The Queen mod Secretary of State for Transport, ex parte Factorame, Sml. 1991, s. I-3905, præmis 20.

(*) Jf. bl.a. sag 33/74 (Van Binsbergen mod Bestuur van de Bedrijfsvereniging), Sml. 1974, s. 1299, og sag 23/93 (TV 10 SA mod Commissariaat voor de Media), Sml. 1994, s.I-4795.